

▲ ДЕМОКРАТІЯ СЬОГОДНІ І ЗАВТРА

Боже, нам єдності дай!

За добру сотню кілометрів, із покотського села Матіївці, приїхали на калузьку трасу члени первинного осередку Народного руху України за перебудову. Прибули, як говорить голова осередку Михайло Іванович Лесюк, щоб влитися в Українську Хвилю, зарепрезентувати свою єдність з усім Українським народом. Невеликий осередок НРУ у Матіївцях — всього 12 чоловік, але ці справжні патріоти України вірять, що з кожним днем все більше і більше людей буде вливатися в їхні ряди. Вірять, тому що Рух, як ніяка інша організація, може об'єднати у своїх рядах усіх, незалежно від вірувань, партійності, національності. Усіх справжніх громадян України.

А ми ж тую червону калину
Підіймемо,
А ми ж нашу славу Україну
Гей-гей розвеселимо!

Плакало в цей день, 21 січня 1990 року сльотава небо, плакали і люди. Небо сіяло дрібні сльози згідно із своїми, нікому не підвладними природними законами: люди плакали від зворушення і щастя. Від гордості та слави...

Інколи плачуть і від гордості. Плачуть і від слави. П'ятдесят років Прикарпаття чекало цього дня. І з них чимало років наруги, безслав'я, вишнєння.

Сім десятків літ чекала цього дня Наддніпрянська Україна. Чекала і спливала кров'ю та сльозами. І теж дочекалася.

Задовго до дванадцятої години дня у колишній столиці Західно-Української Народної Республіки місті Станіславі (теперішній Івано-Франківськ) на вулиці Липовій (теперішня Шевченка), коло будинку, де

3-го січня 1919 року був підписаний договір про злуку двох незалежних Українських держав — ЗУНР та УНР, зібралися сотні людей. Сотні українців.

Вперше за багато десятиліть Народ Український празникував своє найбільше свято — День Соборності України.

На сотні кілометрів простягнувся живий ланцюг — від Станіслава до Києва. Скільки славних синів та дочок України віддали своє життя, виборюючи для нас цей величний день, виборюючи право заявити на весь світ, що ми — Українці. Не греко-католики, не автокефалісти, не православні, а — Українці.

Не всі дочекалися. І тим більший наш обов'язок перед ними — втримати, не дати знову затоптати в болото це святе почуття свого народу, своєї нації, себе — єдиного у всесвіті народу.

«ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА», «СЛАВА УКРАЇНІ» —

ГЕРОЯМ СЛАВА.

— раз у раз лунали гасла. І, вдивляючись у провітлені обличчя людей, в очі, на які напливали сльози, сльози гордості та щастя, переконуєшся —

НЕ ВМЕРЛА.
І НЕ ВМРЕ. НІКОЛИ!

В єдності сила народу.
Боже, нам єдності дай!

Тарас ЗАХАРУК,
кор. Агро.

Фото Павла ДРОБ'ЯКА

У живому ланцюзі єднання хлопці з Івано-Франківського ГАКу. ГАК — чи не перший в Україні гірськолижний аматорський клуб, створений у 1981 році.

Розпочали Українську Хвилю на вулиці Липовій (теперішня Шевченка) учасники театру-студії під керівництвом Володимира Шлемка. Форма Українських Січових Стрільців свідчить про незнищеність пам'яті народної.

PRUT

ПРАВДУ ПОСІЄШ — ДОБРО ДОЗРІЄ

АГРО

21

ЛИПНЯ

1980 р.

ІНФОРМАЦІЙНО-РЕКЛАМНА ГАЗЕТА АГРОФІРМИ «ПРУТ» ЦІНА 10 КОП. | БЛАГОДІЙНА ЦІНА |

ПРОШУ ПРИЙНЯТИ МЕНЕ В ПАРТІЮ

«Добровільно і свідомо хочу увійти в когорту борців за вільну нашу Україну.

Я хочу бути учасником в священній борні за відродження українського Духу.

Я хочу бути слухачем великої школи відродження розтоптані нації.

Я хочу чути живий голос нашого Великомученика — Левка Лук'яненка і якщо виникає потреба, — то й померти на цій великій славній невторованій дорозі.

Я прошу прийняти мене в партію.

А мені говорять: ти вже старий, куди тобі в партію...

Вам всім відповідь моя така. Якщо я дочекаюсь взяти в свої руки синю книжечку (мені чомусь здається, що вона повинна бути синього кольору) з відтиском золотого тризуба, в якій буде написано, що Нижник Мирослав Прокопович, 1928 р. н., житель с. Попельники Снятинського району є членом УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ — хай тільки на хвилиночку — то це мені буде оплатою за все пережите, за всю наругу від бузвирів, котрі, не дивлячись, що я інвалід дитинства, вирвали мене з університетської лави та посадили на тюремну.

Мені належить бути серед тих, що вже віддав, а інші готові віддати життя за свій народ, бо вистраждав це протязом всього мого свідомого життя.

Я прошу прийняти мене в партію...

І я доведу за собою моїх розумних, моїх відданих і чесних однопідумців до спільної мети, і ми поклянемось вірно служити рідній неньці нашій — Тарасовій Україні.

М. НИЖНИК».

Фотокрик Дмитра Ємчури

...ТАК БОЛИТЬ НАША ПАМ'ЯТЬ

Див. стор. 2.

4 октября 2016 года Минюст РФ внес Международный Мемориал в реестр «некоммерческих организаций, выполняющих функцию иностранного агента». Мы обжалуем это решение в суде.

Библиотека Международного Мемориала